

בשנבר

ידיעות קיבוץ הזורע - יט' תמוז התשע"ז - 13.07.2017

תוכנית להרחבת פלגים | עמוד 5
שיחה עם אדריכל הפרויקט אליאב פרייס

הרהורים בנושא שיוך | עמוד 7
ביאטריס שתיל במאמר על נושא השיוך

**הנחת אבן הפינה לשכונה החדשה בעמק וחולבסקי
על הדרך | עמוד 9**
דיווח מהטקס ושיחה קצרה עם ראש המועצה

יום הולדת לחברי קיבוץ | עמוד 10
מתנות לילדי יולי - והפעם יהודית שחורי

שתיים עשרה וחצי בלילה, אני הרוגה מעייפות. מחדר הילדים נשמעים קולות וברור לי שגם אם העבודה על העיתון הסתיימה, בגזרה השנייה היא עוד לא התחילה.

הכל התחיל כמה שעות לפני כן כשעוד חשבתי לעצמי "16 עמודים, לא 20. לא נורא, רמי ונורית ישמחו, הם מעדיפים עיתון קצר". אבל אז הגיע המייל. כמו בסרט בלהות הוא הגיע, ובתחתיתו מצורף האיום הכי גדול עבורי: "אם איחרתי את המועד, הודיעי לי ואז אנסה לפרסם באתר, כי בעוד שבועיים זה כבר לא יהיה אקטואלי".

שמעון שתיל ידידי, איך אני, שכל כך משתדלת למצוא לעיתון מקום משלו וייחודיות בעידן הדיגיטלי, יכולה לפספס כתבה שלך?! אתה כותב בחסד, משכיל והכי הכי חשוב, כתבת על משהו שעכשיו רלוונטי אבל בעוד שבועיים נוכל "לעטוף איתו את הדגים". את העדכון של משאבי אנוש, שגם הגיע אחרי הרגע האחרון, כבר ארגנתי לדחוף במקום "דבר העורכת" אבל פה בערך נגמרים כל התמרונים שאני יכולה לעשות. טוב, אז נוריד מתכון, או בריאות, משהו שאין לו תאריך תפוגה ונסתדר...

ואז, פתאום תא רדום אצלי במוח התחיל לעבוד. רגע? איפה הכתבה של שמעון? לא שתיל, נו, זה השני, אופנהיימר. איך הצלחתי לשכוח את חנה, שמעון ומנורות השמן? כתבה שלמה שלי שפספסתי! לא רק שלא הכנסתי אותה, גם לא כתבתי אותה עדיין. היא פשוט נעלמה לגמרי מההכרה שלי. תודה שמעון שתיל, אם לא הייתי עוצרת רגע לחשוב מה אני עושה איתך בטח שהייתי נזכרת בשמעון אופנהיימר רק כשהיה מאוחר מידי. כבר עשר בלילה, מה עושים עכשיו? לדחוף גם את זה ל-16 עמודים זה ממש דיוויד קופרפילד.

אין ברירה, כאשר אבדתי אבדתי, הרחמים העצמיים לוקחים יותר מידי זמן, חייבים לתקן את הטעות. הוצאתי את מחברת הראיונות, והתחלתי לכתוב. השעה כבר אחת עשרה, אביגיל התינוקת החליטה להתעורר, דני מעולף כבר שעה ואני צריכה לטפל בה. בואי חמודה, אולי מנורות השמן של שמעון ירדימו גם אותך. חוזרת למחשב עם כרית חימום שיושבת עלי, אחרי 10 דקות היא שוברת שמירה, מתחילה לנקר ואני מחזירה אותה למיטה. לפחות מישוהו ישן פה.

שתיים עשרה וחצי בלילה, הכתבה הסתיימה. גם ההזזה של כל שאר הגיליון בהתאם, ה"אפטר שוק", כבר מאחורי. שני השמעונים פלוס הכתבה של משאבי אנוש שנדדה לה מהעמוד של "דבר העורכת" מביאים אותי חזרה ל-20 עמודים. שולחת מייל לאנה אבריאלי, המעצבת הגרפית המופלאה שלנו ומלאה בהתנצלות איך אני גורמת לה לשינויים כאלו ברגע האחרון. והיא, כמו קוסמת, מחזירה עד אחת וחצי בלילה את הגיליון מתוקן. עוד מייל אחד וגמרנו, למרים גרוס להגהה וזהו, סיימתי את המבצע של השבועיים האלו. עכשיו רק נשאר להבין מה לעזאזל אני עושה עם עמוד ריק לגמרי של דבר העורכת...

נעה אלבוחר

מערכת בשער:

עורכת: נעה אלבוחר
עיצוב ועריכה גרפית: אנה אבריאלי
טל: 052-3990860
דוא"ל: bashaar@hazorea.org.il

כותבים: נעה אלבוחר, צוות הארכיון, ספי מנור פלג, דני נהב, דובי זמר, שבתאי פרידמן, ביאטריס שתיל, שמעון שתיל, מורן נסלבסקי פלד, איריס רפאלי, רונית זינגר, שחר שדמי, אהרון בנארי.

הגהה: מרים גרוס

צילום תמונת השער:
נעה אלבוחר

הפצה: יעל טיקטין

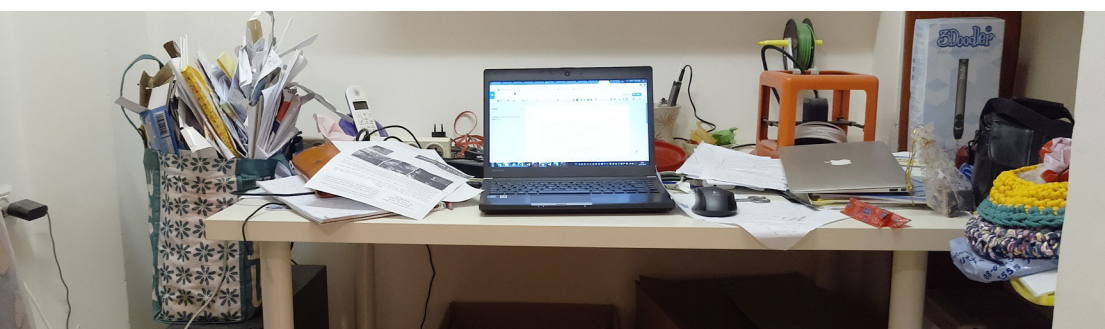
דרושים:

כתבים על הנעשה בקיבוץ!

אחראי מדורים:

- תרבות ופנאי
- טיולים
- יצירה מקומית

אחראי המדור נדרשים לרכז את החומר בתחומם. למצוא ולשלב את הכותבים המשתנים במדור שתחת אחריותם. יכולות נדרשות: לעמוד בזמן!

תוכן עניינים

4 | "וְהָיָה עַל־כָּל־הָרַגְבָּה, וְעַל כָּל־גְּבָעָה
נִשְׁאַה, פְּלָגִים יִבְלִי־מַיִם"

ראיון עם מנהלת וסגנית פלגים

5 | תוכנית להרחבת פלגים

ראיון עם אליאב מהנדס הפרויקט

7 | הרהורים בנושא שיוך

ביאטריס שתיל

8 | הנחת אבן הפינה לשכונה החדשה בעמק

וחולבסקי על הדרך

10 | שחר של יום חדש

על בחירות העבודה - שמעון שתיל

11 | עדכון יולי ממשאבי אנוש

12 | מנורות השמן של שמעון - סגירת מעגל

14 | מתנות יום הולדת לחברי קיבוץ - יולי

15 | הריפוי שבצבע

פינת הבריאות של מורן נסלבסקי פלד

16 | תרבות - מה שהיה ומה שיהיה

17 | יצירה מקומית

לא רק חרוזים - דובי זמר

איורים - שבתאי פרידמן

18 | תרבות ופנאי

לי זה יצא טעים - חיתוכיות טחינה

בדיחת השבוע - ספי מנור פלג

ואהרון בנאי

19 | פינת הארכיון של קיבוץ הזורע

20 | היכן אני נמצא

חידת השבוע עם דני נהב

נר נשמה יולי

1.7.98 חנה נהב

5.7.14 שמחה מאיר

7.7.98 מרים לוי

7.7.11 ריטה בן צבי

9.7.04 רות מתתיהו

10.7.02 רחל להב

10.7.07 אילן שמע

11.7.01 צפורה מרקוביץ

11.7.09 ענב אורן ויטנזון

13.7.06 נדב שחם

16.7.89 ירדנה חורש

נפל ליד לטרון 18.7.48 אשר לוי

נפל בפלוג'ה 18.7.48 יהושע אשכנזי

18.7.93 לולי חרמוני

21.7.86 פרץ כהן

22.7.15 משה שמע

23.7.60 יונתן (לוקה) לוקס

24.7.06 ליזה רפאלי

25.7.85 לאה רפאלי

26.7.86 מאיר אלדור

27.7.90 מנחם שפייר

27.7.97 אריקה כהן

28.7.74 גד לוי

28.7.87 יהודה דוברין

28.7.02 אילזה מאירהוף

30.7.02 מאיר מירון

30.7.02 ג'ון מוריס

"וְהָיָה עַל-כָּל-הָהָר גְּבֵה, וְעַל כָּל-גְּבֵעָה נִשְׂאָה, פְּלָגִים יִבְלִי-מַיִם"

התברכנו בבית ספר אזורי שנמצא בחצר האחורית אך לתחושתי מי שאין לו ילדים בגילאים המתאימים כמעט ולא מודע למתרחש שם. לכבוד סיום שנת הלימודים ולקראת תוכנית הרחבה של בית הספר מובאת כאן לפניכם שיחה עם הדס, מנהלת בית הספר ואפרת פרייס שלנו, סגניתה / נעה אלבוחר

הרגילות, כל ילד לפי יכולתו. הרווח כפול, גם לילדים אלו וגם לחבריהם הלומדים דרכם לקבל נכות שבולטת לעין, לא להירתע אלא להיפך, לעזור ולתמוך.

אמונה חינוכית:

לתת לכל ילד מענה לפי צרכיו וחוזקותיו. זה נכון גם לילדים מתקשים וגם לילדים מתקדמים. ייחודו של בית הספר הוא לימוד בשיטת הנושאים. כל מקצועות הלימוד נוגעים בנושא זהה, כל אחד מהפן המקצועי שלו. כך החוויה הלימודית משמעותית יותר. הנושאים מוחלפים כל חודש או חודשיים.

תוכניות לימוד ייחודיות:

הנושאים אותם מקדם בית הספר רבים ומגוונים:

בית ספר מנגן – בית הספר מוגדר כבית ספר מנגן ומכיתה ג' מתחילים ללמוד מוזיקה.

בכיתות ה'-ו' כל ילד בוחר כלי וכך נחשפים גם לסוג אינטליגנציה זה.

מנהיגות צעירה – ישנו עידוד גדול ללקיחת אחריות, יוזמה ועזרה לזולת. לכל ילד בכיתה יש תפקיד וההיצע הוא גדול, מנהיגות צעירה, מנהיגות ירוקה, נאמני מחשב, זהירות בדרכים ועוד. כאן מספרת אפרת קוריוז על אחד הילדים הצעירים שתפקידו לחבר את המחשב הנייד שלה לרשת כשהיא מגיעה לכיתה. התפקיד משמח אותו והוא באמת עוזר.

בית ספר ירוק – בית הספר מוגדר כבית ספר ירוק, הדואג לסביבה. יש דגש על נושא המחזור, שימוש נכון במשאבי מים וחשמל, הפרדת פסולת

ושימוש במוצרים מתכלים. דוגמאות להשפעה יומיומית – הכריכים של הילדים ארוזים בקופסה לשימוש חוזר ולא בשקית פלסטיק, מי המזגן משמשים להשקיה ובכל כיתה מוצבים פחים לפסולת אורגנית.

המרחב הביוספרי – בית הספר פורץ דרך בשילוב תכנים מהמרחב הביוספרי בלמידה. ניתן דגש רב ללמידה חוץ כיתתית וחוסן בית סיפרית. הלימוד אינו עיוני ומתמקד

את השיחה הזו אני מנסה לעשות כבר חודשים רבים, ממרץ ליתר דיוק. כל פעם אני מנסה וכל פעם מגיע חג ישראל או טיול שנתי שמחבר את התוכנית. אז חיכיתי בסבלנות ולא הפסקתי לנדנד. כך הגענו לסופה של שנת הלימודים, הטיולים נגמרו, החגים עוד לא התחילו והילדים בחופשה. אין שום סיבה לעיכוב נוסף והראיון נקבע בשמחה ובששון.

אני לתומי חשבתי שאגיע לבית ספר שקט ורגוע.

שדלתות חדר המורים יפתחו במיוחד רק עבורי, האורות ידלקו ויהיה צורך לנקות את האבק מהשולחן... לא כך היה הדבר. מסתבר שהחופש הגדול זה ה-money time של המורים. ההמולה רבה, הפרעתי למנהלת הדס ולאפרת באמצע פגישה וגם לשיחה שלנו הפריעו כמה וכמה פעמים באמצע. השיחה הסתיימה בשלוש וחצי ומיד אחריה הבנות הלכו לפגישה נוספת.

מכיוון שילדי אינם בגיל בית הספר, ובגלל שלא התחנכתי בקיבוץ, אני מכירה מעט מאוד את הנעשה שם. לכן, ביקשתי מהצוות הסבר לחבר המתחיל, או יותר נכון, לחבר החיצוני. להתחיל מהיסודות ומשם להתקדם והרי הוא כאן לפניכם.

רקע כללי:

אל בית הספר מגיעים תלמידים מ-7 ישובים: היוגב, מדרך עוז, יקנעם, הזורע, משמר העמק מגידו וגבעת עוז. בשנה שהסתיימה למדו בבית הספר 613 תלמידים מחולקים ל-21 כיתות שאחת מהן היא לחינוך מיוחד. כיתה זו נקראת "קרן אור" ולומדים בה ילדים הסובלים משיתוק מוחין. ילדים אלו משולבים ברובם בכיתות

"אנחנו בקשר מצויין עם הקיבוץ ונראה שהקיבוץ משתדל לענות ולעזור לכל צורך. יש לנו קשר ישיר עם שלמה ואלון ואנו נעזרים באולם האירועים ובמרפאה. קיים גם מערך מתנדבים גדול מהקהילה, כ-25 מתנדבים שרבים מתוכם באים מהזורע. נשמח כמובן למתנדבים נוספים."

תוכלו להרחיב על קשר קיבוץ קהילה:

"אנחנו בקשר מצויין עם הקיבוץ ונראה שהקיבוץ משתדל לענות ולעזור לכל צורך. יש לנו קשר ישיר עם שלמה ואלון ואנו נעזרים באולם האירועים ובמרפאה. קיים גם קשר טוב עם רכזת החינוך. אנו נעזרים גם במבני המרחבים במשך היום לצרכי לימוד. קיים גם מערך מתנדבים גדול מהקהילה, כ- 25 מתנדבים שרבים מתוכם באים מהזורע. נשמח כמובן למתנדבים נוספים."

מילים לסיום?

"יש לנו בית ספר מצוין, כפרי וייחודי. אנו נעשה מאמץ לשמור על בית הספר באופיו זה. מוגנות הילדים מאוד חשובה לנו. הם באים לבית הספר בשמחה וגם אנחנו. הצוות איכותי, גדול ואוהב את המקום עד כדי כך שאינו רוצה לפרוש לפנסיה."

על נושא הרחבת בית הספר לא נדון כאן אלא בכתבה הבאה עם אדריכל הפרויקט, אליאב פרייס. תודה להדס ואפרת על השיחה ואני ובני הבכור מחכים בציפייה דרוכה לתחילת שנת הלימודים הבאה – שלום כיתה א!

תוכנית להרחבת פלגים

התוכנית להרחבת בית הספר כבר פורסמה לציבור, והרי אין פרסום מוצלח יותר מאשר קיר חדר האוכל והאתר שלנו. לרגל ההרחבה הצפויה דיברתי עם אליאב המתכנן את הפרוייקט כדי לשמוע פרטים נוספים על המיזם הגדול / נעה אלבוחר

כי היא אינה יכולה לצאת לפועל בשל מורכבות הטיפול בתשתיות הרבות הנמצאות באתר, התכנון המורכב, תלות בגורמים חיצוניים ועלות הטיפול בהם. תשתיות אלו כוללות קו בזק ארצי תת-קרקעי, קו מתח גבוה ארצי עילי, קווי חשמל פנימיים, תעלות ניקוז, קווי מים וביוב, ודרכים. חלק מהן מקבלות טיפול בשטח ואת היתרה יש להעתיק לתוואי חלופי. אליאב פרייס מטפל בתכנון בית הספר עם הקמתו, בכל פעם שעולה רעיון ההרחבה הוא נקרא לדגל, יושב חושב ומתכנן ולבסוף, מקפל בחזרה את הדגל ומחזירו לארון. הפעם הטיפול נראה שונה. בית הספר בתפוסה הרבה מעבר למלאה, ההורים לוחצים והעובדה היחידה שמשחקת לטובתנו היא ששנת הלימודים הבאה תיפתח עם 3 כיתות א' ולא 4 כמו השנה שלפניה כי לתוספת של הכיתה ה- 22 באמת כבר לא היה מקום.

תוכנית ההרחבה

התכנון החדש יוסיף לבית הספר 6 כיתות בשני מקבצים של 3 כיתות בשיטת 'בית ענבלים'. לכל מקבץ שכזה תהיה כיתה עזר שתשמש גם כמרחב מוגן. בנוסף יוקם מבנה

<<<

בחקר ושאלת שאלות. קיימים 6 נושאים הקשורים למרחב הביוספרי וגם הם נלמדים לפי שיטת הנושאים שהוזכרה למעלה, בכל שכבה נושא אחר (צבעים, חיות בסביבת האדם, אילנות, היישוב שלי, ניווט יערנים וחלוציות).

חוות אדמה – חווה אקולוגית לחינוך סביבתי הממוקמת ליד עין השופט. החל מכיתה ג' מדריכי החווה מלמדים שיעורים שבועיים בבית הספר ופעם בחודש כל כיתה יוצאת ללמידה בחווה.

ימים מיוחדים במהלך השנה

האחר הוא אני – נושא שהתחיל משילוב כיתה קרן אור. שבוע שלם במהלך השנה ששיאו ביום בו פעילות מיוחדת. **יום בישובים** – כל שכבה מבקרת בישוב אחר מישובי המועצה. עד שהילדים מסיימים כיתה ו' הם יבקרו כמעט בכל הישובים השייכים לבית הספר.

יום עצמאי – יום בו תלמידי כיתה ו' מלמדים בכיתות **יום סבבתא** – פעם בשנתיים, פעילות משותפת סבים – נכדים

צילי פלגים – מופע מוזיקלי של כל תלמידי המוזיקה, מכיתה ג' – ו'.

רקע לנושא
נתחיל בקצת רקע היסטורי, פלגים הוקם על יסודות בית הספר הקיבוצי לפני קרוב ל- 30 שנה. הוא הוקם עם 12 כיתות ומוכר ככזה ע"י משרד החינוך. עם השנים גדל והתרחב והיום יש בו 21 כיתות. הכיתות שהוספו לבית הספר היו מבנים יבילים שבאו כמובן על חשבון שטחים פתוחים ומבנים שונים מהזורע כמו 'בית ענבלים' (הבית בו לרוב משכנים את כיתות א') וזוג כיתות ליד מועדון הנעורים.

תוכנית ההרחבה המוצעת באה ממצוקת מקום גדולה. המועצה מנסה מזה כמה שנים למצוא פתרון לנושא. עניין הרחבת בית הספר עלה משנת 2009 כבר 3 פעמים ונעצר בגלל החלטת המועצה. גם פתרונות לבניית בית ספר נוסף ליישובי העמק עלו על הפרק ונפסלו. ממש בתחילת השנה עלה הנושא שוב.

משרד החינוך מקצה משאבים להסבת בית הספר למפתח של 18 כיתות. ההרחבה מתוכננת לאזור רצועת כביש 66 הישן שבין בית הספר הקיים ואולם הספורט. הכוונה המקורית הייתה לבצע מאמץ בכדי שההרחבה תתבצע כבר עבור שנת הלימודים הבאה, בספטמבר 2017. אולם, נמצא

למועצה. מעמד הקרקע הוסדר בהסכם משולש בין הקיבוץ, המועצה ורשות מקרקעי ישראל. לכן, הרחבת בית הספר אינה באה על חשבון שטחי קיבוץ ומשתמשת בשטחים שיועדו כבר זמן רב לצורך ההרחבה המיוחלת.

מנהלה חדש וחדר המורים הנוכחי יהפוך ל'כיתת מדעים' משודרגת. בנוסף, מתוכנן חלל מרכזי גדול בין המבנים החדשים ובית הספר הקיים ופיתוח שטחי חוץ ליישום לימוד חוץ כיתתי המאפיין את "הגישה הביוספרית" שבית הספר פועל לאורה (אם כי סביר

ביקשתי מאליאב גם עזרה במתמטיקה, משהו במספרי הכיתות לא מסתדר, 12 (כיתות קיימות) + 6 (כיתות חדשות) לא שווה 21 (מספר הכיתות היום)? מסתבר שאין כוונה לוותר בצורה גורפת על המבנים היבילים ועל מבנים נוספים כמו כיתת ענבלים שסופחו עם השנים לבית הספר. מבנה יביל אחד כן ישנה את ייעודו ובמקומו יתווסף מרחב מוגן לטובת כיתות א'. מעמד שאר המבנים והחללים (כגון אלו הצמודים למועדון נעורים) יבחן בהמשך בין המועצה לקיבוץ.

להניח כי בשל מגבלות תקציביות יפותחו אזורים אלו רק בשלבים מאוחרים יותר). ישנה גם הזדמנות לקבל מגרש קטן-רגל דרך מפעל הפיס שיוכל לשמש הן את בית הספר והן את הקיבוץ. ההקצאה התקציבית ממשרד החינוך אמורה לכסות את בניית המבנים, אך כמעט שאינה מותירה מקורות לפיתוח השטח וודאי שאינה כוללת תקציב לטיפול המורכב בתשתיות, דבר המכפיל את עלות הפרויקט ועל המועצה למצוא לכך מקורות מימון נוספים.

האם לא לוקחים בחשבון שבית הספר ימשיך לגדול עם השנים ויצטרך כיתות נוספות? בית הספר לא יכול להרחיב יותר מידי את שטחו, הדבר גם אינו תואם את התפיסה החינוכית של בית הספר והמועצה, לרבות קושי עם היקפי השטחים הנוספים לבניה, קושי בשליטה ופיקוח על בית ספר מעבר לגודל מסוים וכו'. אם יצטרפו כיתות נוספות הפתרון יהיה כנראה אחר. הוספת בית ספר חדש באזור או הרחבת בית ספר אחר, לדוגמה בית הספר באליקים.

כששמעתי את זה מיד חשבתי האם הזורע התחייבו לשאת במקצת העלויות?

התשובה קצת מורכבת וכאן אליאב העדיף שאפנה את השאלה למקורות אחרים שמטפלים בצדדים הפיננסיים של הקיבוץ, אז הפנתי. דיברתי גם עם אלון וגם עם שלמה ששניהם נתנו תשובה זהה. הזורע יישא בעלות העתקת הכביש ההיקפי שמסתכמת בכמה מאות אלפי ש"ח. תזוזה זו של הכביש ההיקפי היא משהו שהקיבוץ תכנן בכל מקרה לעשות כאשר השכונה החדשה בעמק תמשיך להתפתח. את ההשקעה היינו מבצעים בעוד כמה שנים אבל בגלל הבעיה שנוצרה עכשיו בבית הספר ובגלל קשיי המימון של הפרויקט החליטה הנהלת הקיבוץ להקדים את ההשקעה. כל השלושה, אלון שלמה וכמובן אליאב, הדגישו שיש חשיבות גדולה לכך שבית הספר האזורי נמצא בשטחנו ושאונו מנסים לעזור לפי יכולתנו.

"הזורע יישא בעלות העתקת הכביש ההיקפי שמסתכמת בכמה מאות אלפי ש"ח... את ההשקעה היינו מבצעים בעוד כמה שנים אבל בגלל הבעיה שנוצרה עכשיו בבית הספר ובגלל קשיי המימון של הפרויקט החליטה הנהלת הקיבוץ להקדים את ההשקעה."

לוחות זמנים? אליאב לא רצה להתחייב על כלום, הפרויקט מורכב מאוד. התחייבות המועצה לספטמבר 2017 אשר נבעה מהרבה רצון טוב, אך תוך התעלמות מההתרעות על מורכבות נושא התשתיות, כבר גרמה לנזק ניכר. עורכים מאמצים ניכרים, מתכננים, מטפלים ומתקדמים בכל המישורים ככל שניתן. לוח הזמנים ייגזר מהמציאות ולא מהכרזות.

שאלה נוספת שעלתה היא האם

ההרחבה באה על חשבון שטחי קיבוץ שיועדו למשהו אחר? בניה לדוגמה?

מקווה שההרחבה תיושם במהלך שנת הלימודים הקרובה.

כאן אליאב מסביר שהשטח מצפון לבית הספר יועד זה מכבר בתוכנית המתאר (תב"ע) של הזורע להרחבת בית הספר הקרקע נשארה ברשות הקיבוץ ולא הועברה

אליאב תודה על השיחה, אתה אתנו כבר שני עיתונים ברצף, פעם שלישית - גלידה!

הרהורים בנושא שיוך / ביאטריס שתיל

נושא שיוך הדירות ממשיך להעסיק אותנו, חברים שרוצים להביע דעה בנושא מוזמנים לכתוב לעיתון. כדאי לנצל את הזמן שיש לשיח בנושא לפני שנעמוד בפני הכרעה.

לבנות את ביתו כאן בתנאים שלנו). הרוב הגדול של הבנים שרוצים לחזור להזרוע, מסוגלים לעמוד בתשלומי המיסים, הדיור והפרנסה של משפחתם.

אז מה כן?

רצוי לנו לחשוב על אלטרנטיבות. יש כאלו ואפשר ללמוד מהן. קראנו ב"בשער" מתאריך 29.6.17 על קואופרטיבים לדיור הנפוצים באירופה. אני מכירה את הדגם הזה טוב. בן הזרוע חי בשוויץ בדיור קואופרטיבי. אין שם עלית מחירים מטורפת כמו אצלנו בגלל שאין ספסרות בקרקעות. אפשר לחיות באמצע העיר ולא צריך לשדוד בנק כדי לממש את הרצון הזה. רשויות מקומיות מחכירות קרקע למי שרוצה לבנות או לקנות בית, מבלי שהבית יהיה שייך לו. בתום תקופת המגורים בו חוזר הבית לרשות והקונה מקבל את כספו בחזרה (כמו בהזרוע). עם מחשבה יצירתית אפשר לחשוב ולבדוק עוד רעיונות.

ראשית כל, עלינו להבהיר לעצמנו איך נרצה שהזרוע תראה בעוד 15-10 שנים? מה סוג האוכלוסייה שתחיה כאן? האם הקהילה תהיה חשובה להם? האם החקלאות, התעשייה, התרבות, החינוך והבריאות של כולם? בקיצור האם נוכל לשמור את המגוון והעושר שיש לנו היום? אני מקווה שלא נתפתה להחליט החלטת חפוזות, לא שקולות, ולהפסיד את הבכורה בגלל נזיד עדשים.

כדי להיות חכם לאחר מעשה לא צריך להיות חכם, רק צריך להיות לאחר המעשה. רצוי לנו להיות חכמים לפני המעשה.... במילים פשוטות, ללמוד הרבה יותר לפני ההחלטה.

ההרצאה של רותם היא רק יריית הפתיחה. הוא הציג את הנושא באופן ברור ו... הוא ריפא אותי מאשליה אחת: גם בחלופת האגודה, הקרקע לא ממש תהיה שלנו. (לא צריך לשכוח שהוא עורך דין של השיוך.) הייתי רוצה ללמוד מהניסיון של קיבוצים שהחליטו החלטות ורואים כבר את ההשלכות. הייתי רוצה ללמוד מקיבוצים שהחליטו ללכת בדרך אחרת.

את ההשלכות של השיוך המלא אנו רואים בקיבוצים ובמושבים שעשו שיוך. רואים את הווילות הצומחות, את סוג האוכלוסייה שמגיע, אלה שיכולים להרשות לעצמם להצטרף לישוב שבעבר היה שייך להתיישבות העובדת. כמה מבני קיבוץ או מושב יכלו להרשות לעצמם לבנות בית בישוב של הוריהם? לא הופתענו לקבל פניות רבות מבני ובנות יוקנעם המושבה לקליטה בהזרוע.

קבוץ הזרוע השכיל לעשות שינוי שלא פוגע במרקם החברתי או באופי הכפרי שלנו. ותיקים, דורות הביניים ומשפחות צעירות ממשיכים לגור ביחד. לא היתה דהירה המונית להזרוע, אך הגיעו משפחות שאוהבות את הקהילה ומוכנות גם להשקיע בה, במעשים וגם בבניית בית שבסוף גם לא יהיה שלהם. (לא התממשה הנבואה של חברה וותיקה שאמרה: "ממילא אף אחד לא ירצה

המלצה לתערוכה / יעל טיקטין

אני ממליצה ל"רוץ" לתערוכה המיוחדת והמעניינת במשמר העמק, התערוכה, שנקראת "לדבר", מדברת בעד עצמה. התערוכה נסגרת ב- 1.8 ולא כדאי לפספס. ניתן למצוא שם גם את עבודותיה של חברתנו שושי חורש. מצורף קטע מהפרסום שיצא על התערוכה:

במהלך חצי השנה האחרונה נפגשו אמנים מכל מגוון החברה בישראל, יצרו ביחד עבודות אומנות תוך כדי שיח ותאום, אמנות משותפת. בצמדים, בקבוצה, דיברו על ההסכמות והעלו את הקונפליקט. התעקשו על האמת האישית כמו גם האמנותית, נתנו מקום וכבוד לזולת. התערוכה מעלה רגעים של חסד יצירה במחול, בשירה, צילום ציור ופיסול - בעץ וברזל נפחות, חומר, בצליל וקליגרפיה. כולנו שולחים תפילה ומקווים לתת השראה לעשייה ויצירה משותפת גם ובעיקר למקומות בהם הסכסוך נראה בלתי ניתן לגישור, מאמינים בשלום בכבוד ואהבת הזולת.

הנחת אבן הפינה לשכונה החדשה בעמק וחולבסקי על הדרך / נעה אלבוחר

❖ דברי שלמה שהוקראו בטקס

שלמה הקריא דברים שנכתבו גם במגילה שנטמנה בבקבוק זכוכית באבן הפינה.

לקוח משמות, פרק מ', פסוקים י"ז-י"ט (עם ההתאמה הנדרשת):

וַיִּקַּם הַזּוֹרֵעַ אֶת הַמִּשְׁכָּן
וַיִּשֶׂם אֶת יְסוּדוֹתָיו
וַיִּתֵּן אֶת בְּמַרְצְפוֹתָיו
וַיִּקַּם אֶת עֲמוּדָיו
וַיִּפְרֹשׂ אֶת הָגֵג עַל הַמִּשְׁכָּן
וַיִּשֶׂם דְּלָתוֹת בְּשַׁעֲרָיו
30 בַּמִּסְפָּר לְרוֹוַחַת חֲבָרָיו
כְּאֲשֶׁר צִוּוּתָנוּ שִׁיחַת הַקִּיבוּץ

תהיה מגילה זאת לעדות כי ביום שלישי ג' בתמוז תשע"ז (27.6.2017) הנחנו ברוב עם את אבן הפינה ל- 30 יחידות דיור בשכונת הבנים של קיבוץ הזורע. אנו תקוה כי שכונה זאת תהווה נדבך נוסף של צמיחה ושגשוג, ופרק ראשון בתנופת בניה מחודשת לבני ובנות הקיבוץ ובני/ות זוגם בשנים הבאות.

טקס הנחת אבן הפינה התקיים לפני כשבועיים באתר הבניה. האמת, לא היה לי כוח ללכת, דני הגיע מאוחר, אני לבד עם הילדים, גל השרב הקיצוני עוד לא פג ובבריכה הקרירה חיכתה לנו ארוחת הערב של קורן כמידי יום שלישי. אבל, כמו שטובים ממני אומרים, אין לי כוח זה לעצלנים, אם צריך אז הולכים. וככה מצאתי את עצמי בדרך לטקס כשלכל ילד יש שוחד קטן ביד שיוכל להעסיק את הפה בזמן הטקס במקום לדבר.

העניין שלי בטקס כפול, גם כעורכת העיתון וגם כמי שעתידה להצטרף לשכונה ואני שמחה שהגעתי. הטקס היה יפה, באווירה טובה, לא ארוך מידי וארטיקים ומגשי פירות צוננים הפיגו במקצת את תחושת החום הכבדה. באו חברים רבים, חלקם דיירי השכונה החדשה אך לא רק. שלמה דיבר, ראש המועצה - איציק חולבסקי נשא דברים וגם דנה אלאור כנציגת הבונים. אבן הפינה הוכנה וגם הונח שלט יפה אותו הכין אורי שמע שניתן לראות בתמונות המצורפות. מסתבר שמעז יצא מתוק, תרתי משמע.

דברי נציגת הבונים - דנה אלאור

תוכנית. מדרגות. מטבח. נישה. כתב כמויות. סל לדייר. אוגדן למשתכן. אינדוקציה. אינטרפופ. בית! התכנסנו כאן, סחוטים מריצות אחרי הילדים, עייפים מתכנונים, מזיעים מהחום, אך בלבנו תקווה שאבן פינה זו תביא איתה תקופה חדשה. תקופה שתביא לתנופה, לשינוי בקיבוץ. שכונה צעירה נבנית היום, בני הקיבוץ שבים הביתה, דור חדש יגדל בשכונה זו. שינוי זה גם יחלחל הלאה לתוך הקיבוץ, בשעה טובה בתים יתפנו, המבוגרים יוכלו לרדת מההר אליו עלו לפני שנים רבות, ויפנו את בתיהם לצעירים נוספים. בתינו יהמו מתינוקות, פעוטות, ילדים, נערים, צעירים, כלבים, חתולים ומה לא... סבים חדשים יוולדו ויוכלו לגדל את נכדיהם קרוב לעין וקרוב ללב. גם אם לא תמיד הסכמנו ולא תמיד ראינו עין בעין אנחנו יודעים להעריך את העבודה הקשה שנעשתה כדי שנגיע לרגע זה (ובטח גם לבאות). כמות השעות, השרטוטים, הישיבות שהושקעו ע"י הקיבוץ, האדריכלות ומנהלת הבניה הן אדירות וראויות להערכה גדולה מצידנו. לא נזכיר שמות מפאת כבודם של כל העוסקים במלאכה. כולנו תקווה שמפה נמשיך ביחד כצוות עד לסיום הפרוייקט. אז בשם כל הבונים שוב תודה ענקית.

חולבסקי על הדרך

בסיום הטקס הצלחתי אפילו לנהל שיחה קצרה עם ראש המועצה, איציק חולבסקי על השינויים הצפויים באזור, פרטים כאן לפניכם

המאבק על כביש 66, כביש הדמים:

המאבק להסדרת התנועה בכביש ולפתרון התאונות הרבות המתרחשות בו הצליח באופן חלקי. מנכ"ל נתיבי ישראל תמך במאבק ובשינוי. יחד עם זאת ההחלטה הסופית היא של שר התחבורה ישראל כץ שקצת פחות נלהב לאשר את כלל הבקשות. נתחיל מהשילולי - הבקשה לכביש בעל

4 נתיבים כרגע לא עומדת על הפרק. בוצעה תוכנית חומש לכבישים ותשתיות במדינה ובקשה זו לא נכללה בה. יחד עם זאת, התכנון לכביש מתבצע ויתכן שאם חלק מהתוכניות האחרות לא יצליחו להתממש נרוויח מכך ויחליטו לממש את התוכנית בכביש שלנו.

ועכשיו לחיובי - ישנם בשורות משמחות לאזור אבל לצומת הקיבוץ שלנו קצת פחות. הצמתים במגידו, מדרך עוז והיוגב יזכו לקבל רמזור שיסדיר שם את התנועה וההשתלבות. הצומת שלנו, בגלל ריבוי התאונות שהתרחשו בה, מוגדרת כ"מוקד סיכון". מסתבר שצומת שזוכה בהגדרה הזו זוכה גם בצורת טיפול ייחודית, שלא מאפשרת לפי הנוהל הקמה של רמזור. גם מעבר תת קרקעי לא נמצא כרגע על הפרק. עדיין לא ברור מה יכלול הטיפול בצומת אבל יתכן ושטח הראיה ישופר, נתיבים יורחבו ויוגדל נתיב ההשתלבות הקיים. זה אומנם עדיף על המצב הקיים אבל אני עדיין הייתי הרבה יותר שקטה עם רמזור.

הרחבה בבית ספר פלגים:

הרחבת בית הספר עדיין עומדת על הפרק אך נתקלת בקשיים מסוימים. יש בעיות תכנון של השטח אך ראש המועצה מאמין כי הנושא ייפתר וההרחבה תצא לפועל. ההרחבה מתוכננת לכיוון אולם ההתעמלות הקיים. היא תכלול תוספת של כיתות לימוד וגם מגרש כדורגל קטן עם דשא סינטטי שיוכל לשרת אותנו גם מחוץ לשעות פעילות בית הספר. מבחינתי דשא סינטטי עומד בסתירה לערך ייסודי בקיבוץ אבל איציק מבטיח כי בטווח הארוך חיסכון המים כדאי.

המאבק על הקמת שדה התעופה:

כאן לא היו בשורות ברורות כמו בשני הנושאים הקודמים. המאבק נמשך, אלטרנטיבות נוספות נבדקות וכולי תקווה כי גם בתחום זה נשמע עדכונים חיוביים בהמשך.

"הצומת שלנו, בגלל ריבוי התאונות שהתרחשו בה, מוגדרת כ"מוקד סיכון". מסתבר שצומת שזוכה בהגדרה הזו זוכה גם בצורת טיפול ייחודית, שלא מאפשרת לפי הנוהל הקמה של רמזור. גם מעבר תת קרקעי לא נמצא כרגע על הפרק..."

שחר של יום חדש?

לאחר הבחירות ב"עבודה" / שמעון שתיל

מולו. עדיף לו האויב הישן, המוכר, על היריב החדש. אמרתי שאינני ממעריצי גבאי. אני עדיין לא מכיר אותו, לא ראיתי מספיק ממעשיו. עדיף לשפוט מדינאי לא לפי מה שהוא מבטיח, לפי איך שהוא נואם, מה כתוב במצע שלו, לא לפי כל אלה, אלא לפי פעולותיו. "מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחיקוך" כתוב במקורות. ההבטחות יפות, הנאומים באמת עושים

רושם טוב, אך דרוש זמן כדי להבין עם מי יש לנו עסק.

כשהוא הציע ליצחק הרצוג לאחר היבחרו כיו"ר, להמשיך בתפקיד ראש האופוזיציה, (הרי הוא לא יכול למלא את התפקיד כי איננו חבר כנסת), עשה מעשה נבון שקירב את הרצוג אליו ונראה כמעשה הגון בעיני הציבור. לעומת זאת, כשהציע את אותה הצעה לפני הבחירות, זאת הייתה שגיאה, כי היא נראתה כניסיון לקנות את בוז'י. בזה הוא שלח אותו ישר לזרועותיו של פרץ. טיימינג הוא גורם חשוב מאוד בפוליטיקה. אין דבר, משגיאות לומדים. נקווה שעקומת הלמידה של גבאי תהיה תלולה מאוד, כי ימי החסד קצרים הם.

נזכור שממשלתם הראשונה של שלושה מדינאים חכמים, מוכשרים וראויים לא נרשמה כהצלחה גדולה. רבין בממשלתו הראשונה, נתניהו בממשלתו הראשונה וברק בממשלתו הראשונה, שלושתם הפסידו את השלטון אחרי קדנציה אחת. רבין פעל ביתר חכמה בממשלתו השנייה, ביבי וודאי וודאי, ושניהם זכו, או היו זוכים אילולי הרצח, להמשך השלטון. לברק עדיין לא ניתן להוכיח שלמד את לקחו ולא ניתנה לו (עדיין) הזדמנות שניה. אני מקווה ומייחל ליום שזה עוד יקרה.

אך כל זה לעתיד רחוק יותר. כרגע ניתנה הזדמנות לגבאי ונקווה שכולנו נתאחד ברצון לעזור לו כדי שינצל הזדמנות זו.

אני נתתי את קולי לגבאי, אך אינני ממעריצו. אני שמח שלאחר בחירתו לא יצא בהכרזה בומבסטית כמו כותרת דברי אלה. קצת צניעות לא הזיקה לאף אחד. (קצת, לא יותר מדי...) אמנם הוא הכריז את מה שכל מנהיגי מפלגת העבודה חייבים להכריז, שהם עומדים להחליף את ביבי, אך זה למען הטקס בלבד. לצערי, בעתיד הנראה לעין זאת מטרה שהיא

בלתי ראלית למנהיג מפלגה שנמדדת בסביבות ה-14-12 מנדטים. אך אין זה אומר שאין חשיבות רבה, ואפילו רבה מאוד לשאלה, מי ינהיג את המפלגה הזאת. אל נשכח כי שר הביטחון שלנו, כמוהו כשר האוצר, עומדים בראש מפלגות שהן קטנות ממפלגת העבודה (שלא לדבר על סיעתה בכנסת הנוכחית). אם האיש שיש לו השפעה גדולה, ויש אומרים מכרעת, על גורלם של ילדים חולי סרטן ב"הדסה" הוא ראש מפלגה שיש לה 6 חברי כנסת, אז ברור שלא חייבים להיות ראש ממשלה כדי שתהיה לך השפעה. לא על הכל, אבל על חלק.

כשהתברר לי, מפרשנויות אך לא רק מהן, שביבי מעוניין בניצחוננו של עמיר פרץ, נגמרו התלבטויותיי. סמכתי על שיקול דעתו של אדם שהוא רב מג בתכסיסים פוליטיים, שהוא יודע מה טוב לשלטונו, והלכתי להצביע. אחר כך התחלתי לנסות ולהבין את מניעיו, למה עדיף לו פרץ על גבאי? נראה לי כי זה אזור הנוחות שלו. כשהוא עומד מול שמאל נקי, (עדיף קיצוני יותר כמו זהבה גלאון), הוא יודע מה לעשות, כיצד להתמודד. הוא יודע איך להפחיד ולהסית. עדיף לו לעמוד מול איש מוכר, איש שמאל מובהק שעמד בראש ההסתדרות, שהנהיג שביתות, מאשר להתמודד מול אדם חדש, גורם בלתי מוכר, איש שישב במפלגת מרכז-ימין אך הצביע נגד מתווה הגז, שעזב ממשלה ומפלגה בגלל עקרונות. בשלב זה קשה לו להחליט איך להתמודד

עדכון ממשאבי אנוש – יולי 2017 / שחר שדמי

הקשור לגיל בו מותר לעבוד, לשעות, לימים, וחשוב להקפיד על החוקים, בין היתר מכיוון שמשרד הכלכלה עורך ביקורות בנושא.

מערכת נוכחות חדשה

לאחרונה החלטנו להחליף את מערכת הנוכחות הקיימת

(“פשוט”) שהתיישנה. בימים אלה התחלנו יחד עם יאיר מנהל מערכות מידע, להכניס מערכת רישום נוכחות חדשה מחברת סינל. המערכת תאפשר רישום מדויק ואמין יותר.

קרנות השתלמות מלפני השינוי

אנו ממשיכים לפעול על פי החלטות הקיבוץ, שקרנות השתלמות של עובדי חוץ, שהגיע זמן הפדיון שלהן – החלק שנצבר לפני השינוי שייך לקיבוץ, והחלק שלאחר השינוי שייך לחבר. מספר הקרנות האלה מתחיל להצטמצם כיוון שהקרנות מבשילות לאחר 6 שנים, וכיום אנו כבר 4 שנים לאחר השינוי.

מחלקת שכר

אנו נדרשים להפיק מדי חודש, 270 תלושים לשכירים, ומעל 450 תלושים לחברים ומועמדים, ואנו פועלים לשפר את הדיוק והזמינות בהוצאת התלושים. חשוב מאוד שעובדי החוץ יעבירו בהקדם את תלושי השכר, כיוון שכפי שציינתי בתחילת הסקירה ישנם מעל 160 עובדי חוץ, ועל מנת להספיק להקליד את התלושים, ולערוך בקורות שונות על כל שכר החברים, חשוב שיהיו אצלנו כל התלושים לא יאוחר מה- 15 לחודש ורצוי עד ה- 10.

ועדות

נשאלתי על ידי מספר חברים בנושא נוהלי בחירת ועדות. בעבר היה נושא בחירת רכזי ועדות באחריות ועדת מינויים ולאחר מכן המזכירים. כיום יש להביא הצעה מיטפל בנושא, מי הגוף הבוחר והאם לרכזי וחברי הוועדות יש אורך קדנציות מוגבל. אנו מכינים הצעה בנושא שתובא למועצת קהילה.

בנוסף כמובן יש על סדר היום של מש”א תחזוקת השוטף: עבודה מול המנהלים, עדכוני שכר, פתרון קונפליקטים בענפים, המשך תהליכי התייעלות נדרשים ובחינה כיצד לשלב חברים צעירים בענפים ובגופים הניהוליים ושאר המשימות השוטפות.

לחברי הזורע שלום, ברצוני לפרט לחברים נתונים לגבי מצב התעסוקה בקיבוץ ולגבי מספר נושאים שעל סדר היום.

מצב התעסוקה של חברי הזורע

מצב התעסוקה בהזורע

מבחינת מקומות עבודה של חברים מפורט כאן לפניכם:

- כ- 160 חברים עובדים בעבודות חוץ שונות בתפקידים שונים, רבים מהם מתקדמים במהלך השנים, הן מבחינת השכר והן מבחינת התפקידים בארגונים השונים בהם הם עובדים.
- בפלסטופיל עובדים כ- 40 חברי קיבוץ מתוכם כ- 20 בגיל העבודה ו- 20 פנסיונרים.
- במב”א 15 חברים, ברפת, בגד”ש, ובמדגה יחד כ- 30 חברים, במוסך החקלאי 5 חברים, ובענפי הקהילה השונים והנהלת חשבונות כ- 70 חברים.
- ישנם מעל 30 חברים, העובדים בייזמויות במתכונות שונות (חלקם מלא וחלקם כהשלמה למקום עבודתם). בהזדמנות זו ברצוני לציין את העבודה החשובה שעושה אפרת קטן כאחראית ייזמויות, בסיוע ליזמים ובהסדרת נושאים. שונים הקשורים לתחום.
- 5 חברים אינם עובדים ואנו עושים מאמץ לסייע להם למצוא עבודות מתאימות.

עבודת פנסיונרים

ישנה חשיבות רבה שפנסיונרים המעוניינים בכך ימשיכו לעבוד לתרום ולהיתרם. כיום מעל 80 פנסיונרים ממשיכים לעבוד במתכונות שונות (בשכר בענפים, עבודות חוץ, יזמויות, גמול פנסיונר). אנו מודעים למצב שבו ישנם מספר פנסיונרים המעוניינים להמשיך לעבוד ואינם עובדים. בעזרת נחשון מנהל הבריאות, אברם לוי, ענבל, ודגנית זינגר, אנו מנסים למפות מקומות עבודה היכולים להתאים לפנסיונרים המחפשים עבודה.

עבודת נערים

החופש הגדול החל והנערים משתלבים בענפים השונים בקיבוץ. עבודת בני הנוער חשובה הן לרכישת כישורי עבודה והן להשתלבות בחיי הקהילה. עדכנו את הנערים והענפים כי יש להקפיד על חוק עבודת בני נוער בכל

מנורת השמן של שמעון - סגירת מעגל

בחג חנוכה האחרון התפרסמה כתבה על מנורות השמן של שמעון אופנהיימר. הכתבה הסתיימה בתקווה כי יתרחש "נס" לאוסף היפה הזה והוא יזכה לעלות קומה אחת למעלה ממרתפי המוזיאון. לפני כחודש קרה הנס ומעשה שהיה כך היה... / נעה אלבוחר

אך כמו שקורה לי פעמים רבות בחיים, הקארמה עשתה את שלה גם במקרה זה. אורנה, כאחראית מרתף המוזיאון, רצתה לעשות סדר בבלאגן. היא מסרה לפני כשנה ארגז של חרסים שבורים מחפציו של עזרא מאירוף, לידי רשות העתיקות בתקווה שיוכלו לעשות בו שימוש טוב יותר, להציל חלק מהפרטים ולשמרם. קשר מחודש זה שנוצר עם רשות העתיקות גרם להם לשאול לשלום אוסף הארכאולוגיה המקומי שלנו. מסתבר שישנו חוק מדינה שאוסף ארכאולוגי שאינו מוצג צריך לעבור לידי רשות העתיקות למשמרת וכך בעצם השד שבבקבוק התעורר, בטעות, על דינו. עכשיו היו לפנינו שתי ברירות, למסור את האוסף לרשות העתיקות או למצוא דרך

לאוסף מנורות השמן את שמעון אופנהיימר נחשפתי לראשונה כאשר חיפשתי רעיון לכתבה לחג החנוכה. מנורות וחנוכה, נשמע מתאים! חיפשתי חומרים בארכיון ודיברתי עם חנה וכך למדתי את הסיפור. מדובר על אוסף יפה שנאסף מפרוטה לפרוטה ונתרם במלואו למוזיאון. הצטערתי לשמוע שהאוסף מעולם לא הוצג, צר היה לי על שמעון והעבודה הרבה שהשקיע באיסוף הפרטים, על חנה ומשפחתה שנאלצו לבצע וויתורים משפחתיים למען מטרת איסוף המנורות, ועל המנורות עצמן שנאספו להן יחדיו יפות ומיוחדות אך לא זכו לבמה הראויה. ישנו פתגם ידוע, "צדיקים מלאכתם נעשית על ידי אחרים". אינני צדיקה, ואף רחוק מכך,

הנגרית המדופלמת. אורנה מצידה החלה ללמוד על המנורות השונות, קראה ספרים ובחרה כ- 50 מנורות המהוות ייצוג הולם לאוסף כולו.

המנורות חולקו לתקופות השונות, מ- 4000 לפני הספירה ועד למאה ה- 18. ניתן לראות שם נרות רומיים עם עיטורים מהמיתולוגיה כגון ראש מדוזה או האלה אתנה. קיימים גם נרות עבריים המציגים את מנורת שבעת הקנים ונרות קופתיים הנקראים גם נרות צפרדע בשל צורתם המיוחדת.

וכך, בעבודה קשה, הוקמה התערוכה. אומנם לוח הזמנים פספס את יום הולדתה ה- 100 של חנה אך היא זכתה להיות בתערוכה

לכבוד יום הולדתה ה- 101. חנה והבנות, הדסה וברוריה, הוזמנו לאירוע פתיחה אינטימי ושם בחנו את תערוכת הארכאולוגיה המקומית כמו גם את מנורות השמן. הייתה התרגשות גדולה והמשפחה כולה הודתה למוזיאון על המיזם. חדר התערוכה קטן ולא מתאים לפתיחה חגיגית אך התערוכה תהיה מוצגת כתערוכת קבע והחברים מוזמנים לבוא ולהתרשם.

להציגו וכך לחמוק מרוע הגזירה. אתם בוודאי יכולים לנחש לבד איזו אפשרות נבחרה וכך בחדר צנוע במוזיאון

הוקמה לה מחוסר ברירה, תערוכת קבע של האוסף הארכיולוגי המקומי. בחדר זו נותר קיר פנוי אחד עליו זממו טלי ואורנה. מסתבר שגם הבנות הצטערו מזה זמן רב על גורלן של מנורות השמן של שמעון והן רצו להשתמש במקום זה שנשאר בחדר להצגת המנורות. אולם, התוכנית לא יצאה לפועל ונתקלה בקושי תקציבי הדרוש לצורך הקמת תערוכה מוגנת.

הטריגר לשינוי היה יום הולדתה ה- 100 של חנה,

אשתו של שמעון. יבל ברקאי פנה אל צוות המוזיאון במחשבה שאולי לקראת אירוע זה, ו- 100 זה בהחלט הישג, ניתן להעלות את מנורות השמן מהמרתף ולהקים סוף סוף את התערוכה. יבל התפרץ לדלת פתוחה וצוות המוזיאון הרים את הכפפה והחל להוציא לפועל את התוכנית. שולחן מתערוכה אחרת גוייס לצורך התצוגה ועבר שיפוץ וצביעה בידי מי עם לא טלי וויס,

”מסתבר שישנו חוק
מדינה שאוסף ארכאולוגי
שאינו מוצג צריך לעבור
לידי רשות העתיקות
למשמרת וכך בעצם
השד שבקבוק התעורה,
בטעות, על ידנו. עכשיו
היו לפנינו שתי ברירות,
למסור את האוסף לרשות
העתיקות או למצוא דרך
להציגו וכך לחמוק מרוע
הגזירה...”

מתנות יום הולדת לחברי קיבוץ

פרויקט "מתנות יום הולדת לחברי קיבוץ" ממשיך במרץ. והפעם, יהודית שחורי! יזמים, בעלי עסק או סתם חברים שאוהבים ליצור ולתת, מוזמנים ליצור קשר עם דליה הרפז.

אני יהודית שחורי -קוסמטיקאית ג'זה כ- 40 שנה. לאורך השנים עבדתי עם חברות שונות של גוצרי טיפול. לפני 10 שנים הכרתי את הגוצרים עצמם האלוורה, של חברת פוראור - גוצרים לטיפולים גוצרים לתחזוקה אישית, כגו סבון, ג'סחת שיניים, שפפו, ג'יץ לשתייה לגערכות הגוף לחיזוק גערכת חיסונית, לטיפול בסוכרת, פריצות דיסק ועוד. ישנם גם תוספי תזונה וקרמים רבים המשפרים את העור והגוף. כגו כן אני פדיקוריסטית כבר 22 שנים, גופחית לפטרת וציפורן חודרנית. יש לי ג'כון בקיבוץ ג'אחורי בית שקעה ואתם ג'וזגנים לבקר ולהתרשם ג'הג'בחר הרב של הגוצרים.

אשגח לתת ג'תנה ל- 3 ג'ילידי חודש יולי ג'ג'בחר ג'וצרי או טיפולי. הגוצרים שג'נתנו יהיו בשווי של 60 ש"ח, איפור כ-100 ש"ח וטיפול. יש גם אפשרות לאלו שלא התנסו בטיפולי לבוא ולנסות.

החברים הזוכים לחודש יולי שעלו בגורל:

ג'רסיה שחורי
רוני גרוס
ברברה חזן

לקבלת הג'תנה ג'זגנים להתקשר אלי. תודה וג'זל טוב, יהודית שחורי

***** בנוסף, ג'וענקים גם הפעם טיפולים ב- 4 ידיים אצל דליה ותגיד:**

יוסי שג'ע
יהודית שחורי
הדס כהן איל
דניאל אופק

- שחף שושנה
- כהן הדס
- נהב גליה
- בנימין ג'יקי
- ברנר סיגלית
- גודרון אירינה
- עטיה שפר ענבר
- שחורי יהודית
- שלייסנר שולגית
- שפיר גנדוזה פאולינה
- פרידלגדר שרה
- שחף ניצן
- סטון לילו
- תל-צור עודד
- כץ איילת
- גבאי ליאון
- און עידו
- אשכרי דן
- רוס עליזה
- אופק דניאל
- שג'ע יוסף
- דביר אליסה
- שחורי זאב
- כהן אלישע
- איליה פלורנטינה
- גוריס רוני
- פרידג'ן שולגית
- חזן ברברה
- קלאר-שחורי ג'רסיה
- לוי איגרה
- שדפון אורנית
- הדר-דינגר דגנית
- אלינגר-ליבנה דאול
- זג'ר דב
- נהב דן
- סטון בצלאל
- גרוס רוני
- שטרית דן
- חזן יפית
- שג'יא עטיה ג'יא
- ג'רגורי ג'יה

הריפוי שבצבע / מורן נסלבסקי פלד

הסגולים: אוכמניות ושאר פרות יער, שזיף, תאנה סגולה, כרוב סגול, חציל, בצל סגול, ארטישוק סגול, חסה סגולה, סלק, ענבים סגולים. עשירים באנתוציאנינים שהם בעלי יכולת נוגדת חמצון גבוהה במיוחד. תורמים לשמירה על תפקוד המוח ולהאטת הזדקנותו. כמו כן הם מסייעים בסיבוכי סכרת, מחלות דלקתיות ועוד.

הירוקים: קיווי, ענבים, תפוח עץ, אגס, חסה, תרד, מנגולד, מלפפון, גויאבה, קישוא ועשבי-התיבול, ברוקולי, כרוב, אבוקדו, תאנה.

מכילים כלורופיל התורם להפחתת הסיכון לסרטן ולניקוי מערכות פנימיות. מלבד כלורופיל, ישנו גם הפיגמנט הצהוב-כתום - לוטאין, שלו תפקיד חשוב בשמירה על ראייה תקינה. ירקות עליים ירוקים רבים עשירים גם בוויטמין K, אשלגן, ומגנזיום התורמים לחוזק העצם.

הלבנים: כרובית, בצלים, קולרבי, לפת, שום, תפוח אדמה, בונה, סלרי, כרישה, כרובית, ליצי, אנונה, פג'ויה. מכילים תרכובת גופרית המסייעת לשמירה על בריאות כלי הדם ולמלחמה בחיידקים, בדלקות ובשלל מחלות.

כולנו יודעים שחשוב ביותר לאכול פירות וירקות. ישנה חשיבות עליונה לגיוון שבהם. הפירות והירקות מתחלקים ל-5 קבוצות צבעים שונים. כל צבע מפעיל מערכות הגנה שונות מפני חומרים ותהליכים מזיקים, והשילוב מכסה מגוון רחב יותר של פעילויות הגנה.

האדומים: עגבנייה, אבטיח, תות שדה, רימון, פלפל אדום, צנון וצנונית, פטל, דובדבן, תפוח אדום, ענבים אדומים, אשכולית אדומה, גויאבה ורודה.

עשירים בליקופן, שהוא נוגד חמצון חזק. תורם להפחתת הסיכון לסוגי סרטן שונים ובפרט לסרטן הערמונית, הריאות והלב. בנוסף הוא תורם להפחתת הסיכון למחלות לב ושבץ, שומר על בריאות העין, המוח ומגן מפני נזקי השמש.

הכיתומים

הצהובים: מנגו, משמש, מלון, גזר, בטטה, דלעת, דלורית, נקטרינה, אפרסק, פלפל כתום וצהוב, תירס, אפרסמון, תמר, שסק, פסיפורה, אגס, חבוש, קרמבולה וכן פרות הדר (לימון, קלמנטינה, תפוז, אשכולית).

מכילים בטא-קרופן ממנו הוגף מייצר ויטמין A והוא עצמו מהווה נוגד חמצון נוגד סרטן וכן הוויטמין העיקרי החיוני לראייה. שומר על תפקוד תקין של מערכת החיסון.

תרבות - מה שהיה, ומה שיהיה....

/ איריס רפאלי

מה היה:

בשבוע שעבר אירחנו את דני פלג לערב תרבות ייחודי שכל המעורבים בו הרגישו ואף אמרו: "ערב חד פעמי", וכך היה. דני פלג השתתף ב"מבצע משה" להעלאת יהודי אתיופיה לארץ, כשבמהלך המבצע נפלה למים בחורה אתיופית ודני הציל אותה. אותה בחורה חיפשה את דני במשך 36 שנים כדי להודות לו. כאשר נוצר הקשר בין דני לאנשי הקשר של רותי ועלתה האפשרות למפגש, לאה פלג הייתה זו שיצרה עימי את הקשר והתחלנו לגלגל את העניין.

בדרך לא דרך רותי (הבחורה האתיופית) הצליחה להשיג את דני, ונוצר מפגש מרגש בניהם שצולם ותועד ע"י דרור בקיש, כל הקטעים נערכו בצורה מדויקת ורגישה ע"י ראומה ריילינגר, ובערב עצמו רותי ומשפחתה התארחו והופיעו יחד עם איש המוסד דוד בן עוזיאל המכונה "טרזן" שהשתתף אף הוא במבצע ואף צילם את תמונתם המשותפת של דני ורותי שבזכותה הצליחה רותי למצוא את דני.

למחרת הערב דני חזר לארה"ב, ובשיחתו אליי מחו"ל הוא ביקש למסור לקיבוץ, שלא מובן מאליו שהגיעו כל כך הרבה חברים לערב באמצע השבוע (לא יכולנו לקיים את הערב בשישי בשל שמירת השבת במשפחה של רותי), היו בערב מעל 350 חברים וחברות, ועל כך דני מודה לכולם.

משיחת הטלפון הראשונה שדני קיבל ועד הערב שקיימנו בהזרוע עבר פחות מחודש, כך שכל הארגון היה תחת לחץ זמן גדול. על אף זאת דני הצליח להנחות ערב שהיה מבחינתו טעון מאוד רגשית, בצורה מעניינת, במינון הנכון ועם המון קסם.

דני מרגיש שהזרוע זה הבית שלו, וחשוב היה לו לקיים את הערב איתנו ואצלנו. אומנם נהוג לחשוב "שאינ נביא בעירו" וזו דוגמא מצויינת לכך שאנו יכולים עם החברים והחברות שלנו (ולפעמים גם עזרה מבחוץ) לעשות וליצור ולהיות גאים בעשייה שלנו מבית, ולחזק את גאוות קיבוצינו - כי יש לנו על מה!

תודה רבה לטיבי, שחר תורן וגפן קליר על התאורה וההגברה
לשלומית אלישב על סידור הפרחים והכנת הכיבוד
לברק גורן שפינק יחד עם חברי גשר בעוגות נהדרות
ולרינה רשקוב על כתיבת המודעה והעזרה בכל הפרטים הקטנים.

מה יהיה:

★ ביום ב' 17.7 בשעה 20:00 במועדון לחבר "מול הוויכוח על פתרון לסכסוך - איך יושג בטחון אמיתי לישראל?" - שיחה את עמיר מורן איש שב"כ שעסק בתפקידים ניהוליים ומבצעיים שונים בארץ ובחו"ל, בעיקר בהתמודדות עם טרור, וכן הקים את רשות הסייבר הראשונה בישראל.

★ ביום שישי 21.7 בשעה 21:00 באולם - נארח את הבמאי דני מנקין שיקרין את סרטו ונקיים שיחה לאחר הסרט.

★ ערב יקב בפברואר היה.....אך חג קיבוץ עדיין לא..... רשמו לפניכם - חג קיבוץ ביום שישי 4.8.17.

לא רק חרוזים / דובי זמר

החופש הגדול האחרון שלי

/ דובי זמר

שלושה עליזים ושניים שותקים
רגעים מביכים, מעיקים
עוברים מטרמפ אלי טרמפ חזרה לצפון
מהחופש הגדול האחרון...

חמישים שנה אני נושא
את סטירת הלחי המצלצלת
עד שלאחרונה התראינו
בפגישת מחזור נרגשת...

התחבקנו בחום
שוחחנו המון
ואת הטיול ההוא
אף לא הזכרנו ברמז
ויהיה זה הזמר למזכרת
ולקתרזיס לצלקת
מהחופש הגדול האחרון!

בקיץ המיוזע ההוא
מיד אחרי המלחמה
ירדנו חמישה דרומה
ללא תכנית או מטרה...

בחינות הבגרות מאחור
ההגשמה בקיבוץ - עוד רגע קט
אופוריה של פסגת העולם
והורמונים של בוגרי י"ב...

פטורים מחובות - הכל מותר
תחושת החופש - עילאית
עולים על טרמפים לאילת
מפרייבט לג'יפ, מטנדר למשאית...

בחוף של אילת
אנו לא לבד
אך לילות זרועי כוכבים
והרי אדום מאדימים
מספקים לנו תפאורה
של רומנטיקה זעירה...

בערימה של חברה על החול
ידה על כתפי נוגעת לא נוגעת
ראשי מכוון אל חיקה
את ידי היא מבטנה מרחיקה
וכשהתעקשתי לגעת רחוק מידי
היא מיהרה וסטרה על פני...
ומרגע זה המסע לאילת
הפך עבורי לכישלון מסויט

עוד המשכנו דרומה
חלפנו על טאבה
טעמנו קורטוב של סיני
חוף דמוי פיורד, שוניות
מצוקים עד הים
נופים שהותירונו ב-HIGH...

איורים / שבתאי פרידמן

מלאך משבצות שח

לי זה יצא טעים!

בדיחת השבוע / ספי מנור-פלג

שלושה משפטים שקשה להגיד:
שגשון גישש שישה משפטים בשמש
סשה שפה שום בסושי
חפזתי עוברת לגור אצלנו

חיתוכיות טחינה / רונית זינגר

קצר ולעניין!

סלט קר ומרענן לקיץ. הסלט הזה הוא מתכון משפחתי שנאכל באדיקות כבר למעלה מעשרים שנה. למרות הזמן שעבר לא סר חינו וכולנו עדיין מלקקים את הצלחת בסיום המנה. מקווה שגם אתם תהנו.

מצרכים:

- חצי ק"ג טחינה
- 500 גר, שוקולד לבן

מה עושים איתם?

- ממסים על האש

מוסיפים לתערובת הטחינה והשוקולד

ומערבבים הכל יחד:

- 200 גרם חמוציות
- אגוזים
- גרעינים
- כל מה שבא...

יוצקים לתבנית ומקפיאים לכמה שעות ולאחר מכן חותכים לריבועים.

בתיאבון!

בדיחת השבוע / אהרון בנארי

חיים וויצמן נשאל ע"י ראש מפלגת בריטניה, לפני קום הגדינה, למה היהודים רוצים דווקא לגור בארץ ישראל, בשעה שיש כל כך הרבה שטחים ריקים בעולם?

וויצמן השיב:

"פאותה סיבה, אדוני, שאתה נוסע כל סוף שבוע יותר ג-30 ק"ג כדי לראות את אפא שלך, בעוד שיש כל כך הרבה זקנות כאן ברחוב".

קטעים מתוך ספר הקיבוץ (עמ' 332-333) - בנושא החינוך והילדים

לכבוד הגיליון החינוכי שיצא על בית הספר הקדשנו גם את פינת היה היה לקטעים מהעבר על החינוך בקיבוץ / צוות הארכיון

הילדים שלנו מקור נחמה / ברוך רפאלי
מתוך 10 שנים להזרוע חוברת העשור 1944
נטל הדאגות והמצוקות לעיתים יגביר עלינו את לחצו על כל אחד ואחד. הכל נראה לאה וללא מוצא. יש והתאכזבת מחבר, ולפעמים אף החברה כולה נראית לך כבנסיגה, עייפה - יצר המלחמה וההיאבקות כהה, אז... אז תישא עיניך אל הילדים ותדע שעוד מספר שנים והם, בכוחות שופעים ורעננים, ימשיכו בעול ויטו שכם למפעל. באפס תקווה ומוצא, בגבור היאוש והדיכאון - עוד נראה סיכוי, עוד נשאר טעם לעמל וליגע..... הילדים

קשיים של שינוי תרבויות / מתוך פנקס שירי-ילדים שהעתיקה ושמרה אסתר שני.
פניו של המשבר הכרוך במעבר מתרבות לתרבות העמידו לפנינו אתגר מיוחד - איך נשיר לילדינו שירים בעברית - ואנחנו לא מכירים כאלה? אליהו מעוז ז"ל תירגם מגרמנית שירי ילדים והורים ומטפלות לימדו עצמם לשיר בעברית כך עד שיצאו מטפלות להשתלמויות ויכלו להביא עמן מזמרת הארץ. למשל השיר Haenschen Klein המוכר בעברית כיונתן הקטן תורגם כך:

ילד קט
יצא לבד

בעולם הוא נע ונד
בפקל בתרגיל
ושפחה וגיל.

אך האמא נה בכתה כי הילד לא היה
ילד קט
לא עמד
וחזר גיד.

לרגל הולדת הילד ה-200 בקיבוץ יצא גיליון "בשער" מיוחד ובו נכתב:

• **אורזל גינוסר**

האם הסתכלתם פעם בגג צריף התינוקות (שהיה אחר כך צריף הסבתות) הראיתם שקוון ה"רכס" שלו אינו ישר לגגרי? האמינו לי: זה היה הקו היחידי שלא היה ישר לגגרי בדרכי החינוך שלנו...

שיר לרגל הולדת הילד ה-200 בקיבוץ:

טוב לדעת / דוד ברקאי

טוב לדעת, כי בנינו
בית חם, יסוד איתן.
טוב לדעת, כי זרענו
זרע קט, שתיל בגן.

טוב לדעת, כי עגלנו
עד בלי קץ - היתה
תמורה.

טוב לדעת, כי קצרנו
שיבולים - יבול ברכה.

אך עדיין רב הדרך
כי התחלנו רק לצעוד,
מכשולים עמל ויגע
מאבק וסערות.

ולכן גיה טוב לדעת:
הנה הגיסר זוכן!
דור חדש הולך ובא
דור צעיר ורענן.

צריף הסבתות וצריף תנוקות

1941- יעל אלון, יהודית בנארי, אהרון בנארי, מוסה הורן, שולה אורן

אלישבע

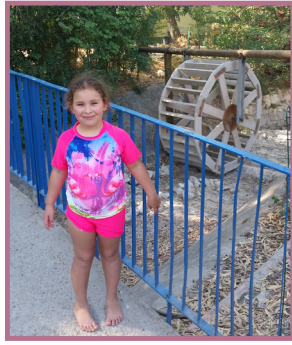
בית רכטר ועץ שקד

היכן אני נמצא?

פינת החידה של דני נהב

ירדן שרגאי והגלגל התקוע

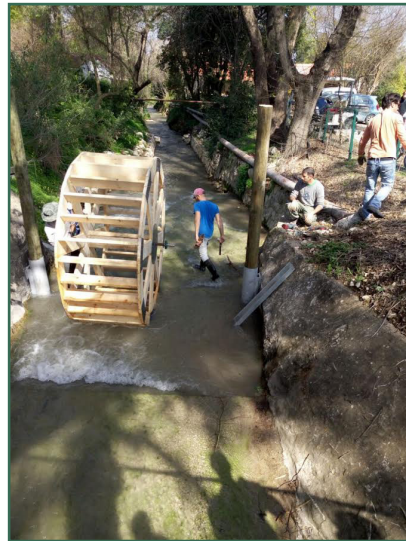
פתרון חידה מס' 16 (מהעיתון הקודם)

כשרטוב לו - ינוע.

כשיבש לו - תקוע.

תמונות של הגלגל בפסטיבל "אור, תנועה וצליל בוואדי", בונים את הגלגל

הגלגל בשלל צבעים בפסטיבל "אור, תנועה וצליל בוואדי"

זרם המשיבים, כולל כאלו שעד כה קולם לא נשמע ותמונתם לא פורסמה, היה רב מתמיד, עובדה משמחת שהעידה על כך שלעיתים צריך לשלוח "פיתיון" קל, שיזמן הצלחה לרבים. פרט לתשובה פיקנטית אחת, ולמען האמת, גם הגיונית, ששלחה אותי לשדות אל עבר ה"קו-נוע", התייחסו כול המשיבים לגלגל הכנפיים שהוקם לכבוד הערב הנפלא בפסטיבל "אור, תנועה וצליל בוואדי" שהיה במרץ 2017. ראשונות להוכיח שפתרו את החידה היו דפנה שרגאי אשר צילמה את ביתה ירדן על גדות ה"פורר", כפי שניתן לראות בתמונה המצורפת. למען אלו שלא נכחו באירוע לאורך הוואדי ולמען ניזכר כולנו ביופיו של הגלגל המסתובב בזרם, מצורפות מספר תמונות מאותו אירוע. נכון, לא היה הפעם אתר היסטורי אבל נראה מתאים לימי היובש בוואדי להזכיר נחל אחר ועונה אחרת, כאשר זרימת הוואדי שצפה ויכלה לגלגל שהוקם לנוע. כול שנותר לקוות הוא שהגלגל לא יהיה לגלגל אכזב תקוע, ושבחורף הבא שוב יגלגלוהו גשמי הברכה גלגול איתן למען ינוע.

קורא שחושב שהוא פתר את החידה ויודע לאיזה מקום מרמזת החידה - ימהר למקום (כדי להיות הראשון, שיזכה בפרס) ויצלם את עצמו כאשר האתר מופיע בצילום יחד איתו.

את הצילום עליו לשלוח בזריזות (שוב, כדי להיות הראשון...) לכתובת המייל הבאה: nehab559@gmail.com

חידה מס' 16

אני, ביחד עם אימא,
מגשרים על המים,
בין המחסום למקור הקמח.